

שיפוץ חלילית ישנה מעץ אגס

גילוי נאות

המאמר כתוב מתוך רצון לשתף חובבים פוטנציאליים בחוויית שיפוץ כלי נשיפה מעץ. אינני איש מקצוע בתחום בניית כלי נגינה מעץ וגם לא חרש-אמן עבודות עץ. כל הידע נרכש בלמידה עצמית. ייתכן והמאמר לא חף מטעויות, אך הן נגרמו בתמימות של חובב.

רקע

לפני כחמש שנים, כתלמיד הלומד לנגן, רכשתי חלילית מעץ אגס (העץ הזול ביותר והפחות איכותי לחליליות) מתוצרת מולנהאואר הגרמנית. יצרן רב מוניטין של חליליות מסוגים שונים.

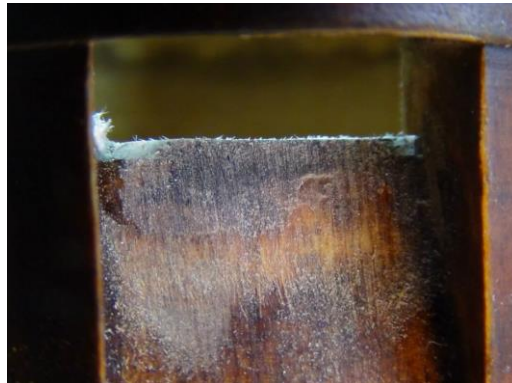
מהיום הראשון החלילית לא נשמעה ערבה לאזני. הפקת הצלילים לא היתה במיטבה. כבכל כלי נגינה אקוסטי, בתחילה כמובן יש לבצע את הרצת החלילית לפי הוראות היצרן ורק לאחר תקופה, החלילית אמורה להתייצב ולהשמע כדבעי. לא דובים ולא יער וגם לא צליל ראוי, החלילית המשיכה בסורה גם לאחר ההקפדה על הרצתה.

ניגנתי כך (במפח נפש) במשך כמה חודשים תוך קשר מתמיד עם היצרן ונציגו בארץ הקודש. נאמר לי שאולי כדאי לשמן שוב את החלילית. אכן כך עשיתי, אך פתרון אין. באין מוצא החלילית נשלחה אחר כבוד אל היצרן בגרמניה לצורך שירות ותיקון במסגרת האחריות. כעבור זמן קצר (אולי שבועיים) היא שבה אלי. צלילה היה סביר (לקולא, לפי בית הלל) במשך כשבועיים - ואז שוב חזרה לסורה.

בדיעבד, אני יודע שהיה פגם כלשהו בייצור הפומית. הפומית מורכבת משני סוגי עץ. גוף הפומית תואם לקנה והוא עשוי מעץ האגס. הבלוק בחלילית תמיד מיוצר מעץ ארז אדום (בכל החליליות מסוגי העץ השונים).

מקדמי ההתפשטות בלחות בין שני סוגי העץ של הפומית שונים מהותית, הבלוק מתנפח באופן שונה מגוף החלילית וגורמים לחרוץ הנשיפה לשנות את גבהו אל מול להב הפומית ושריקת החלילית נפגמת מאוד.

ניסיתי לתקן את הבעיה בכל מיני שיטות וללא הצלחה יתרה, כולל החלפת להב הפומית ללהב מתכתי. עץ האגס באיזור הלהב בפומית החל להרקב וסיבי העץ נפרדו מאחיזתם. בצער רב השלכתי את החלילית לפינה "נידחת" ולא השתמשתי בה יותר.

עברתי לנגן בחליליות פלסטיק שנשמעו הרבה יותר טוב מהאגס ההולך ונרקב.

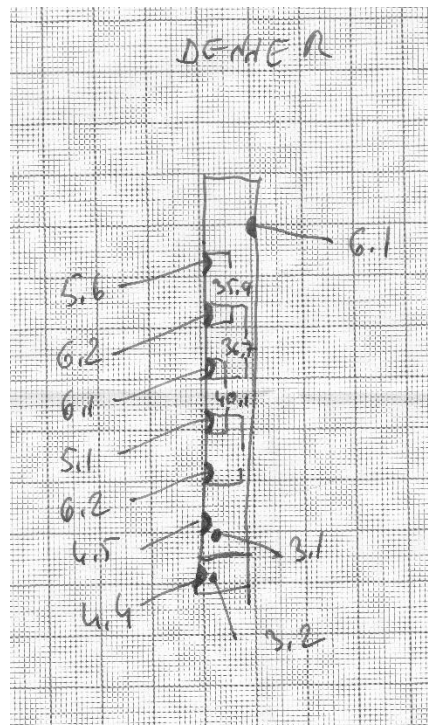
בשנה האחרונה רכשתי חלילית המיוצרת מחומר ידידותי לסביבה המכונה Ecodear. חברת יאמאהא משתמשת בחומר הזה לייצור חלק משלל החליליות מתוצרתה. החומר Ecodear הוא סוג שרף עצים המגובש לתצורה של "פלסטיק". צליל החלילית הזו דומה מאוד לצליל חליליות עץ ונשמעת מצויין (לטעמי).

עלה במוחי רעיון, לזווג בין פומית ה-Ecodear של יאמאהא לקנה+פעמון חלילית עץ האגס של מולנהאואר.

התאמת הפומית לקנה

טרם פעילות השיפוץ ביצעתי רישום של קטרי כל הנקבים בחלילית על מנת שאוכל להשתמש בנתונים אלה בהמשך אם אזדקק להם (מסתבר שלא הזדקקתי להם).

נקב האגודל היה שחוק והחלטתי להחליף לו את תותב הדלארין בתותב נירוסטה. כידוע ציפורן האגודל שוחקת את שפת הנקב במשך הזמן והפקת הצלילים הופכת קשה יותר. לדידי תותב הנירוסטה אמור לשרת את החלילית לעד, כי ציפורן אנוש לא תוכל לו.

את תותב הנירוסטה הכנתי מדיסקה שכופפתי בצורה קשתית בעזרת תבנית מיוחדת שיצקתי לשם כך ותואמת בקוטר החיצוני לקנה העץ. כמובן שהדיסקה עברה עיבוד וליטוש (הכל ידני) לפני שטח מבריקים וחלקים ("N7" לפחות).

סילקתי בזהירות מירבית את תותב הדלארין מנקב האגודל ופיניתי עץ מיותר סביב הנקב בעזרת סכין מנתחים לעומק הדרוש כדי שדיסקת הנירוסטה תשכון בו במדויק. את הדיסקה הצמדתי והדבקתי בעזרת דבק אפוקסי "פלדה" (נקניק שני חומרים אותם נדרש ללוש לקבלת מרקם הדבקה). את שאריות הדבק, לאחר שיבש יבוש ראשוני, סילקתי בזהירות בעזרת סכין המנתחים והשלמתי את המלאכה בשיוף עם נייר לטש עדין (P1600). פני שטח הדיסקית תאמו לגמרי לפני שטח קנה העץ.

קוטר קנה העץ היה גדול במילימטר מקוטר הפומית. הייתי חייב לחרוט את קנה העץ בצורה מדוייקת ולהתאימו לפומית.

את החריטה כמובן לא ניתן לבצע בעזרת סכין או מפסלת עץ בשל חוסר שליטה על הדיוק וסימטריית הקוטר.

מחרטת עץ לא בנמצא בביתי וחרשי אומנות עץ לא "יסתכלו עלי".

באין מוצא, אם אין אני לי, מי לי...

בין כלי העבודה של אבי ז"ל היה "מפתח צרפתי" עתיק יומין (אולי בן 100 או יותר). זהו סוג של מפתח צינורות עם שפתי נשיכה בשני צדדיו. זכרתי ששיני הנשיכה במפתח הן חדות מאוד והן פוצעות בקלות גם מתכות. השתמשתי במפתח הזה לחריטה ידנית של קנה החלילית, עקב בצד אגודל עד להשגת תאימות מלאה של הקטרים. סובבתי את קנה העץ בין שפתי המפתח כאשר אני מהדק מדי פעם מעט מאוד בעזרת הידית המתברגת את נשיכתן. העץ הוקצע כבמקצוע ונחרט למשעי בצורה עגולה וסימטרית.

לאחר שהקטרים תאמו, ליפפתי מספר שכבות סרט אטימה מטפלון (כמו של שרברבים) על קנה העץ כדי לבצע אטימה מלאה בין הפומית לקנה.

ובכל זאת יש עדיין נעלם גדול. התאמת הקטרים עדיין לא הבטיחה לי שמנעד הצלילים יהיה מדויק ותדרש התאמה מחדש של הנקבים, אם בכלל (re-voicing). הצמדתי את הפומית החדשה לקנה העץ והתחלתי לנגן סולם צלילים כרומטי מלא. להפתעתי הוא היה כמעט מושלם. האוקטבה העליונה (כאשר נקב האגודל אינו מכוסה או מכוסה חלקית) היתה נמוכה במקצת (ממש מעט). האוקטבה התחתונה היתה מדוייקת לגמרי. הפתרון לבעיה הוא יחסית פשוט ודרש הגדלה של קוטר נקב האגודל ממש במעט (אולי כעשירית המילימטר). הרחבתי את קוטר נקב האגודל בעזרת פצירת מחט חצי עגולה ועדינה, עקב בצד אגודל עד להשגת הצלילים המדוייקים בכל מנעד הצלילים.

כך ניגנתי עם החלילית המשולבת מעץ אגס ו-Ecodear כמה ימים עד שגמל בי הרעיון לחדש את מראה קנה העץ למען יתהדר בו.

ציפוי קנה העץ והפעמון

בטיפול בכלי נגינה נדרשים למשנה זהירות כאשר מדובר בגימור העץ. המון סכנות לעץ והוא רגיש שבעתים מכל עץ אחר המשמש לריהוט וכו'. טעות קריטית אחת והנזק בלתי הפיך.

שוטטתי במרחבי רשת האינטרנט ללמוד על ציפוי כלי נגינה אקוסטיים. מצאתי מידע על גימור גיטרות למיניהן, כינורות, כלי קשת ומיתר אחרים, אך על חליליות אין בנמצא.

האתגר התעצם. הקו המנחה הראשון עבורי היה להשתמש רק בחומרים מן הטבע ולא בחומרים סינטטיים. אינטואיטיבית סבורני שחומרים מן הטבע יחיו בשלום והרמוניה עם העץ שגם הוא חומר טבעי.

אחד החומרים שלכדו את עיני היה השלאק (הפוליש הצרפתי). הרשת מוצפת בהסברים ושיטות יישום החומר. כל אחד כמעט ממציא שיטה משל עצמו. אבל הקו המאחד את כל השיטות, היא עבודה סבלנית ומושקעת למשך זמן רב ("יקרה" מבחינת משאב זמן).

חיפשתי מי משווק שלאק בארץ הקודש והגעתי ל"כלי ראשון". שלחתי את לחמי על פני המים דרך "צור קשר" באתר של "כלי ראשון". כעבור יום, אסף חזר אלי והתעניין בפרוייקט שלי.

מאז היינו בקשר יום יומי סביב השעון כמעט, תוך סיעור מוחות על דרך הכנת העץ לגימור המיוחל.

קנה העץ והפעמון היו רוויים בסוג של שעוה (כמו של נרות). איני יודע מה הסיבה לשעוה בעץ, שהרי אני שימנתי אותו מידי כמה חודשים בשמן פישתן, לפי הוראות היצרן. שמן הפישתן, גם הוא היה של היצרן וייתכן שנמהל איכשהו עם שעוה שנספגה בעץ. או שהעץ עבר טיפול כלשהו בזמן הייצור. אין לי שמץ של הבנה ומושג...

השעוה על פני השטח שנועד להיות מצופה שלאק, אינה תורמת מן הסתם להצמדה טובה של השלאק. להפטר מהשעוה בעץ זו משימה כמעט בלתי אפשרית.

אבל... יש שביב תקוה. בעבר הרחוק, יד המקרה... הנחתי את החלילית ליד פתח המאורר של מחשב נייד ופניתי לישון. בבוקר ראיתי שלולית קטנה של שעות נרות מתחת לחלילית. לא ממש הבנתי מדוע, ניגבתי את השעוה מהשולחן ואת השאריות מהחלילית והכל שב להיות כימים ימימה.

התייעצתי עם אסף מ"כלי ראשון", אם חימום העץ לטמפרטורה נמוכה יחסית כמו 50-60 מעלות צלסיוס עלולה להזיק לו. המסקנה היתה שלא אמור להגרם נזק כלשהו לעץ אם החימום איטי על מנת שלא יוצרו בו סדקים.

מכאן לפתרון סילוק השעווה הדרך התקצרה מאוד. בניתי מתקן קטן של גוף חימום להמסה וסילוק השעווה מהעץ. המתקן כלל מייבש שיער, כחצי מטר צינור קפיצי חצי גמיש להסעת אויר חם שמצאתי בגרוטאות של המפעל ו"מצמד מכופף" להחזקת קנה החלילית.

את קנה החלילית השחלתי לתוך הצינור הגמיש תוך הצמדתו בעזרת המצמד (סוג של מתלה). את מייבש השיער השחלתי לקצה השני והפתוח של הצינור והפעלתי אותו על דרגת ההספק הנמוכה ביותר. הטמפרטורה שהופקה ממייבש השיער היתה נמוכה יחסית המאפשרת לגעת ביד בקצה קנה החלילית ללא חשש כויה או כאב.

מחזורי חימום של כעשר דקות ומנוחה של מספר שעות עד למחזור החימום הבא היו היעילים ביותר (מחקר תוך כדי "הסתערות"). כעבור 5 דקות חימום, השעוה נמסה וטיפטפה החוצה מהקנה (ומהפעמון בתורו). אחרי כ-10 דקות, פחת מאוד קצב הטיפטוף ולכן נדרשה הפסקה של כמה שעות. ההפסקה הארוכה מאפשרת לשעוה החמה מלב העץ לנדוד קפילארית דרך סיביו אל פני השטח החיצוניים. פני השטח המתקררים, מגבשים ולוכדים את השעוה שנדדה (שיטה קריוגנית של שאיבה, בדרך כלל באוירת ריק). במחזור החימום הבא, השעוה החדשה תטפטף שוב החוצה מפני השטח החיצוניים וחוזר חלילה. חזרתי על הפעולה הזאת מספר פעמים (במשך יומיים) לשאיבת הקנה ולשאיבת הפעמון, כל חלק בתורו. הפסקתי לשאוב כאשר חלפו 10 הדקות במחזור האחרון וטיפטוף השעוה חדל.

בהמלצת אסף, על מנת לודא סופית שפני השטח נקיים משעוה, ניגבתי את קנה החלילית והפעמון עם מטלית לחה שהוספגה בטינר (טינר לצבע). לפני יישום הטינר, ליטשתי קלות בנייר לטש P2500 את פני השטח (שגם החליקו אותו).

לאחר ניגוב ראשון של הטינר ומשהתייבש, ליטשתי שוב קלות בנייר הלטש P2500 ויישמתי שוב ניגוב עם טינר.

נתתי לעץ לנוח כמה שעות עד ליישום שכבת השלאק הראשונה.

ציפוי השלאק

מכיוון שהשטחים עליהם רציתי ליישם את השלאק אינם פלטות שטוחות, קיימת בעית עבודת יישום רציפה שהיא חובה. לכן, הכנתי מתקני עזר שיסייעו לי במלאכת היישום.

לתוך קנה החלילית, בשני קצותיו, דחפתי מוטות ידית (של רעשני כדור עץ שנקנו בחנות יצירה). התאמתי את קוטר מוטות הידית לקטרי הקנה. כמובן שעטפתי את קצוות הקנה בסרט אטימה למנוע משלאק לחדור חלילה לתוך הקנה.

המתקן לקנה החלילית היה מורכב משני בקבוקים ריקים של מים מינרלים חתוכי דופן להכנסת כדורי העץ והמודבקים לקרש. כך יקל עלי לשובב את הקנה בצידו השמאלי וליישם ביד ימין.

בדומה לקנה, הכנתי גם לפעמון מיתקן, אך הפעם בקופסת קרטון קטנה. הפעמון הורכב על חוטר ניקוי של החלילית, כדי שאוכל לשובב אותו בעזרת החוטר תוך היישום.

את כרית המריחה הכנתי מפיסת בד המשמשת לניקוי (בחדרים נקיים) ואינה מתפוררת ומותירה סיבי בד על השטח המיושם. על פיסת הבד, הנחתי חתיכות קטנות של פיסות בד כותנה. צררתי את הפיסה הגדולה כשפיסות בד הכותנה הקטנות כדבוקה והכל נראה כמו כרית. קשרתי את קצות הבד החיצוני בעזרת גומיה והרי כרית היישום.

אטימת הנקבים בקנה העץ נעשתה בעזרת סוג של ספוג רך ואטום (מאריזות) שחתכתי בהתאם לקטרי הנקבים. האטמים נדחפו אל הנקבים כך שיהיו שקועים מעט (מחצית המילימטר בערך)

הכנת השלאק עצמו ועירבובו הינו תהליך שמאוד חשוב לבצע כדבעי. כלומר, כל פתיתי השלאק חייבים להיות מומסים באלכוהול האתילי.

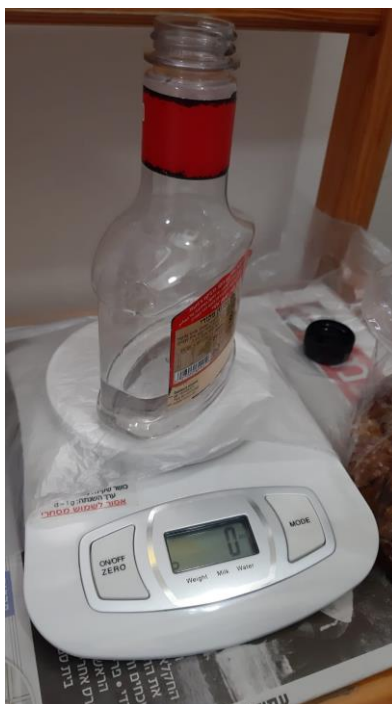
את מדידת יחס הפתיתים לנפח האלכוהול ביצעתי בעזרת מאזני מטבח. הגדרת יחס תערובת השלאק היא ביחידות מידה מעורבות (גרם לליטר, משקל לנפח) וגם אין צורך בכמויות גדולות לשטחים קטנים כמו קנה חלילית, יש צורך לאפיין את התערובת ביחס נפחים (קשה למדוד נפח פתיתים) או ביחס משקלים (קל יותר, אם המשקל הסגולי של האלכוהול ידוע).

טבלת הכנת שלאק לפי משקל					
יחס תקן שלאק	משקל פתיתים	יחס נוזל/שלאק	משקל נוזל	מ. סגולי	נפח אלכוהול
50	5.0 grams	15.78	78.9 grams	0.789	100ml
100	10.0 grams	7.89			
125	12.5 grams	6.312			
250	25.0 grams	3.156			

המשקל הסגולי של האלכוהול האתילי הוא 0.789, לצורך הערבוב, ערך מספיק טוב הוא 0.79 או 0.8.

רציתי להשתמש במנות קטנות של שלאק בנפחים של 100 מיליליטר בכל פעם, חישבתי ומצאתי שאזדקק בכל פעם בכ-79 עד 80 גרם אלכוהול. יחס שלאק 50 למשל, קובע שיש לערבב 50 גרם (משקל) שלאק ב-1 ליטר (נפח) אלכוהול. מכאן נובע שעבור 100 המיליליטר (השוקלים 80 גרם) צריך כ-5 גרם פתיתי שלאק.

הנחתי בקבוק ריק להכנת התערובת על המאזניים ואיפסתי את הטרה, כך שתצוגת המאזניים הראתה אפס גרם, כולל משקל הבקבוק הריק. כעת מזגתי כ-80-79 גרם אלכוהול לתוך הבקבוק. איפסתי שוב את המאזניים כאשר הבקבוק מלא באלכוהול ופיזרתי 5 גרם פתיתי שלאק לתוך הבקבוק.

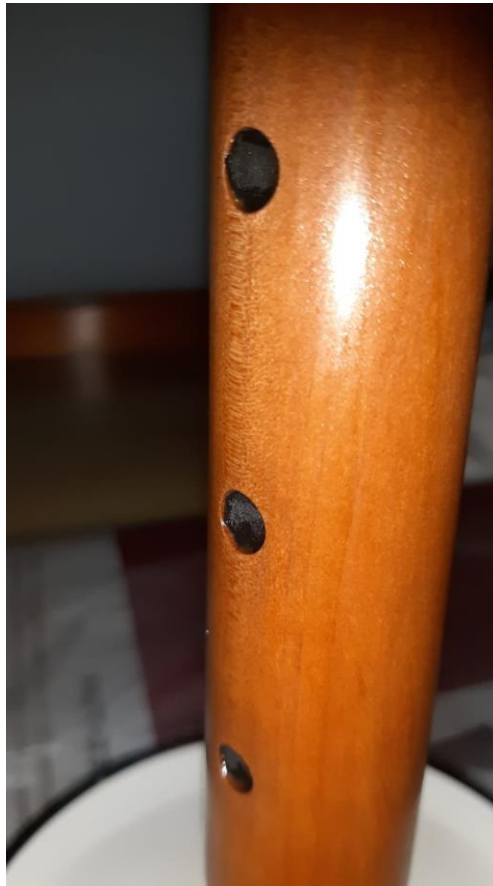

ניערתי את הבקבוק במחזורים של 30 שניות כל חמש דקות בערך. כעבור שעה קלה כל הפתיתים נמסו והנוזל היה צלול בצבע פתיתי השלאק (חום-בז' לבחירת).
 מתוך משנה זהירות, יישמתי את שכבת השלאק הראשונה ביחס מהילה של 50 גרם ל-1 ליטר כוהל אתילי.

השלאק הנוזלי חדיר יותר לעץ ויוצר אטימה ראשונית של פני השטח וגם מעמיק לתוך סיבי העץ. כמוכן שאחרי היישום הראשון עדיין לא נראה שום ברק, כי העץ "שתה" הכל. השלאק יושם על קנה החלילית בעזרת כרית המריחה ועל פעמון החלילית, בעזרת מכחול עדין, רק ביישום השכבה הראשונה מפאת פיתוחי העץ על הפעמון. היישום על הפעמון בעזרת כרית לא היה יוצר שכבת שלאק אחידה ומקומות עם פינות חדות של פיתוחי העץ לא היו זוכים למידה שוות כמות שלאק מהכרית.

אפשרתי לשכבה הראשונה להתייבש ולהתייצב במשך כמה שעות. המשכתי ליישם שלוש שכבות נוספות בדלילות "50". מחזורי יישום במשך כרבע שעה של עבודה אינטנסיבית בתנועה רציפה על פני המשטחים ומלווים במנוחה של בין שעה לשעתיים בין שכבה לשכבה. נדרשתי לשים לב לא עצור את תנועת היד המיישמת או תנועת (סיבוב) השטח המיושם בשלאק. אם נדרשה מנוחה או טבילה מחדשת של הכרית בשלאק דאגתי להפרד מהשטח המיושם בתנועת המראה (כמו מטוס הממריא) ובהתנתקות הדרגתית ומהירה מהמשטח. עצירה וניתוק איטי של הכרית מהשטח יגרמו לכתם לא אחיד (יווצרו בעיות ביישום השכבות הבאות). בתום יישום שכבה שלוש, העץ התחיל להתהדר בברק נאה משוחרר מעמימותו.

העץ לן במשך הלילה להתייצבות השלאק על העץ.

בבוקר יום המחרת, הכנתי שלאק ביחס של 100 גרם ל-1 ליטר (לפי טבלת העזר שהכנתי מבעוד מועד, לעיל). כאן כבר יש הבדל סמיכות בנוזל וגם בצבעו הכהה יותר.

שוב יישמתי שלוש שכבות ביתר שימת לב. כשהשלאק נעשה יותר סמיך הסיכוי ליצירת כתמי "עצירה" מתעצם. מכיוון שזהו אך ניסיוני הראשון ביישום שלאק, קרתה לי התקלה המצערת של היווצרות כתם עכור למראה על פעמון החלילית (לצערי, תוך להט העשייה שכחתי לצלם את התופעה).

הכתם העכור הצריך ממני להסיר חלק משכבת השלאק על הפעמון בעזרת מטלית נקיה הטבולה בלחות נדיבה של אלוהול אתילי (לא יבשה, אך גם לא מטפטפת). הפעמון הפך להיות פחות מבריק, הגם שהברק לא נעלם לגמרי. לפחות הגעתי למצב שפני השטח נראו אחידים וחפים מעכירות מקומית.

הפעמון זכה שוב לשתי שכבות שלאק והגימור השביע את רצוני ותאם את הקנה.

למהדרין שבמהדרין... בתום מלאכת ציפוי השלאק, חפצתי להעצים את הברק בשתי פעולות נוספות, שניתן לדעתי לחזור עליהן, אחת אחרי השניה, מספר פעמים ובזהירות (לי הספיק מחזור אחד).

טיפול בשעם

השתמשתי בפקק שעם של בקבוק יין למירוק פני שכבת השלאק. שפשפתי את פני השטח בלחץ מתון ובמהירות בעזרת השעם - ומיד לאחר מספר שיפשופים, ראיתי שהברק מעצים. בצעתי את הפעולה מול מקור אור הנשבר אל המשטח. עצרתי מיד את הפעולה לכשנשמע צליל חריקה (כמו חיכוך על זכוכית) ועברתי לחלקת שטח אחרת. באופן הזה, עיבדתי את כל השטח. חזרתי על פעולה זו לאחר שהעץ נח כמה דקות. חריקת השעם על העץ נשמעה מיד ולא היה צורך בטיפול שעם נוסף. חיכוך השעם בשלאק מחמם את השכבה העליונה, מרכך אותה ומאפשר לשלאק להתפרש באופן אחיד וחלק יותר.

מרוק

לא הסתפקתי בברק לאחר טיפול השעם ועברתי לפעולה השנייה והמשלימה – המירוק. השתמשתי בתחליב פוליש (כמו לצבע רכב או למירוק פלסטיק). נערתני נער היטב את בקבוק הפוליש (לפחות 30 שניות) לקבלת מרקם אחיד של תחליב.

טפטפתי על בד כותנה נקי ורך מאוד (מחולצת T ישנה אך לא בלויה ומתפוררת) מספר טיפות והספגתי אותן לתוך הבד. בתחילה מרקתי קלות (ממש לא בלחץ) את המשטח בתנועות סיבוביות ומהירות (העדפתי עבודה ידנית על פני מכונה כי היה לי משטח קנה בצורת צינור). כשהבד יבש, טפטפתי שוב מספר טיפות תחליב והמשכתי במירוק. כך מרקתי את השטח כולו, של הקנה ושל הפעמון, כל אחד בתורו.

אפשרתי לתחליב המיושם להתייבש מספר דקות ומרקתי בניגוב יבש את השטח עם מטלית כותנה חדשה, רכה, יבשה ונקיה. הפעם בלחץ חזק יותר (ביחס למירוק עם התחליב) ובתנועות סיבוביות, עד לסילוק כל התחליב שיבש לקבלת הברק הסופי.

חזרתי על פעולת המירוק באופן מקומי (רטוב ויבש) בשטחים שלא הבריקו באיכות הרצויה, עד אשר כל השטחים הבריקו באופן אחיד.

אחרית דבר

בסיום הפרויקט, רבץ לפתחי המבחן הגדול...

איזה צליל החלילית המחודשת תפיק?

לתדהמתי כי רבה, אולי בעצם זה אמור היה להיות כך, הצליל שהחלילית הפיקה היה חם, צלול, בעל נוכחות ועשיר יותר מכל שלל החליליות גם יחד, שהיו ויש לי. הפקת הצליל בכל המנעד מהירה וקלה מאוד (ידוע בחליליות שהפקת האוקטבה העליונה היא קושי לא מבוטל ונדרשת מעט מיומנות).

קיים איזון מדהים בעוצמת הצלילים בכל המנעד מהצליל הנמוך ביותר לגבוה ביותר (זה לא דבר מובן מאליו בחליליות).

כך בכמה מריחות מפנקות של שלאק ופוליש צרפתי, חלילית שעשתה דרכה אל פח האשפה קיבלה במתנה חיים מחודשים לעוד שנים רבות וטובות.

עד מאה ועשרים חליליותיוואריוס.

תודות:

- בראש ובראשונה **לאסף מ"כלי ראשון"** על עצות הזהב ועל התמיכה גם בשעות לא שעות לאורך כל הפרויקט.
- **לעדנה**, איתי היקרה, שאפשרה לי קצת אי סדר בבית בעקבות העבודה על הפרויקט.
- לחלילית שקמה לתחיה והיתה בדרכה לאשפה. ממש "**תחית המתים**" לכלי נגינה שנחשב לבר מינן.

חנן לשנובולסקי.